

Diplomová písemná práce T. Nováka má název Významní kontrabasoví pedagogové 20. stol. v Čechách.

Absolvent sestavil práci ze čtyř hlavních kapitol s názvy. František Pošta, Zdeněk Benda, František Hertl a Jiří Bortlíček.

Každá kapitola vychází z uměleckého životopisu. Pak se pisatel snaží srovnávat vyučovací taktiku a principy výuky. Pro každého našel různé priority v postupech výuky i zásady, na kterých jednotliví kantoři lpěli: stání u nástroje kontra sezení u nástroje, přehozený palec na smyčci či položený-úplně, či částečně částí bříška, pravá ruka v loktu natažená či v sedě mírně pokrčená. Francouzské držení zásadně NE, protože to u nás nemá tradici. Každý kantor má pravdu, ale jen proto, že pravda neexistuje. Každý interpret musí přizpůsobit naučené držení svému tělu a měl by cítit, že nástroj je součástí jeho těla. Českou kontrabasovou školu také ovlivňovali světoví hráči-Gary Karr, Ludwig Streicher, Bertram Turetzky, Franco Petracchi a Radion Michajlovič Azarchin. Škoda, že u Turetzkyho a Azarchina chybí foto.

Na dalších pěti stránkách se autor rozepisuje o kontrabasových soutěžích místních i světových. Musím zmínit jednu na Isle of Man. V roce 1978 na ní zvítězil ve velké konkurenci náš kolega Jiří Hudec.

Závěrečná devátá kapitola se zabývá vývojem kontrabasové výuky. Je zřejmé, že technická úroveň se stále zvyšuje, tempa narůstají na hranici srozumitelnosti i za cenu, že se vytrácí elegance. Věřím, že opravdový talent si eleganci a noblesu nenechá vzít.!!

Doporučuji ke státní zkoušce, absolventský koncert hodnotím A, písemnou práci hodnotím B.

Radomír Žalud

2.9.2019